

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 17Co/24/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8315204797
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 04. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Burešová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2023:8315204797.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Burešovej a členov senátu JUDr. Moniky Juskovej a JUDr. Eduarda Valenčina, v spore žalobcov 1. A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XX, XXX XX D., 2. E. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXXX/XX, XXX XX D., obaja právne zastúpení Mgr. Peter Kavulič, advokát so sídlom ul. 26. novembra 1510/3, 066 01 Humenné, proti žalovaným: 1. F. G., nar. XX.XX.XXXX a 2. H. G., nar. XX.XX.XXXX, obaja bytom B. XXX, obaja právne zastúpení JUDr. Július Buček, advokát so sídlom Námestie slobody 12, 066 01 Humenné, v konaní o zaplatenie sumy 1.088,27 eur s prísl., o odvolaní žalovaných proti rozsudku Okresného súdu Humenné č.k. 5C/247/2015-338 zo dňa 4.11.2021 takto

rozhodol:

Potvrdzuje rozsudok vo vyhovujúcom výroku a vo výroku o trovách konania.

Žalobcom priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovaným s tým, že o výške tejto náhrady rozhodne prvoinštančný súd samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom prvoinštančný súd zaviazal žalovaných v 1/ a 2/ rade spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcom v 1/ a 2/ rade sumu 544,47 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,15 % ročne zo sumy 8,59 eur od 11.7.2014 do zaplatenia, zo sumy 469,23 eur od 15.6.2016 do zaplatenia, a to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Žalobu vo zvyšnej časti zamietol. Rozhodol, že žiadna zo strán sporu nemá právo na náhradu trov konania.

2. Prvoinštančný súd tak rozhodol v poradí druhým rozsudkom o uplatnenom nároku žalobcov. Žalobcovia sa domáhali najskôr úhrady sumy 553,70 eur spolu s ročným úrokom z omeškania vo výške 5,15 % od 21.6.2014 do zaplatenia. Neskôr, po rozšírení žaloby žiadali, aby súd rozhodol o povinnosti žalovaných v 1/ a 2/ rade spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcom v 1/ a 2/ rade sumu 553,70 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,15 % ročne zo sumy 553,70 eur od 21.6.2014 do zaplatenia a ďalej si uplatnili sumu 534,57 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,15 % ročne zo sumy 534,57 eur od 11.6.2015 do zaplatenia, a to všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Uplatnili si trovy konania. Žalobcovia v žalobe uviedli, že na základe zmluvy o nájme bytu zo dňa 13.6.2012 žalovaní užívali byt. Nájom trval do 30.4.2014, kedy došlo k jeho ukončeniu. Nájomný vzťah sa ukončil na základe výpovede nájomnej zmluvy zo dňa 1.2.2014. Po dobu nájmu žalovaní za byt riadne uhradili nájomné. Na základe konečného vyúčtovania nákladov spojených s užívaním bytu za rok 2013 vykazovali žalovaní podľa Správy bytu vyúčtovaný nedoplatok vo výške 553,06 eur. Tento nedoplatok zaplatili žalobcovia dňa 20.6.2014.

V nájomnej zmluve bolo dohodnuté, že všetky preplatky, nedoplatky zostávajú na strane nájomcu. Nedoplatok za rok 2013 vznikol v súvislosti s užívaním predmetného bytu žalovanými, a to konkrétne zvýšením nákladov na teplo.

V roku 2014 došlo zo strany bytového družstva k zvýšeniu mesačných predpisov zo sumy 142,84 eur na 186,15 eur. Teda nedoplatok boli žalovaní povinní uhradiť žalobcom. Obdobným spôsobom vznikol nedoplatok aj za alikvotnú časť roka 2014, kedy za rok 2014 predstavuje nedoplatok vo výške 534,57 eur, ktorý uhradili žalobcovia. Aj v roku 2014 bol predpis úhrad nie vo výške 142,84 eur, ale vo výške 186,15 eur.

Spolu nedoplatok za rok 2013 a alikvotnú časť z roku 2014 predstavuje sumu 1.088,27 eur.

3. Prvým rozsudkom Okresný súd Humenné pod č.k. 15C/247/2015-238 zo dňa 2.5.2019 žalobu zamietol. Priznal žalovaným v 1/ a 2/ rade náhradu trov konania vo vzťahu k žalobcom v rozsahu 100 %. Proti tomuto rozsudku podali žalobcovia odvolanie. Odvolací Krajský súd v Prešove uznesením 17Co/121/2019-285 zo dňa 13.10.2020 prvoinštančný rozsudok zrušil a vrátil vec prvoinštančnému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

4. V opätovnom konaní prvoinštančný súd zistil, že strany sporu mali uzatvorenú zmluvu o nájme bytu zo dňa 13.6.2012. Nájom začal 1.6.2012, nájomné bolo dohodnuté spolu vo výške 265 eur. Bolo dohodnuté, že súčasťou nájomného sú poplatky za vodné, stočné a energie. Prípadné preplatky, resp. nedoplatky zostávajú na strane nájomcu. Bolo dohodnuté, že prenajímateľ je oprávnený jednostranne zvýšiť nájomné v prípade, ak dôjde k zvýšeniu úhrad za plnenia spojené s užívaním bytu, a to od prvého dňa mesiaca nasledujúceho po zvýšení príslušných úhrad za plnenia spojené s užívaním bytu.

Žalovaní ukončili prenájom bytu so žalobcami ku dňu 30.4.2014. Správca bytu za rok 2013 vyúčtoval náklady spojené s užívaním a správou bytu tak, že na byt užívaný žalovanými vyúčtoval nedoplatok vo výške 553,06 eur.

Konečné vyúčtovanie za správu bytu za január 2014 až jún 2014 predstavovalo nedoplatok vo výške 534,57 eur. Ku dňu 7.6.2014 po prepočítaní na dni roka 2014 (158 dní) nedoplatok predstavuje 469,29 eur.

Za rok 2012, nedoplatok na elektrine vo výške 51 eur, nedoplatok na nákladoch s užívaním a správou bytu vo výške 90 eur a preplatok na plyne vo výške 21 eur, bolo skompenzované a uhradené žalobcami. Prvoinštančný súd zistil, že mesačný predpis nájomného a úhrad za plnenia poskytované s užívaním bytu za obdobie roka 2012 bol 140,47 eur mesačne. Za obdobie 01/2013 – 06/2013 bol 140,47 eur mesačne a od 07/2013 – 12/2013 vo výške 142,84 eur. Za január 2014 – jún 2014 bol vo výške 142,84 eur mesačne. Za celé obdobie užívania bytu žalovanými tieto náklady boli vo výške 3.256,88 eur.

Náklady na elektrinu boli mesačne za obdobie jún 2012 do jún 2013 vo výške 44 eur mesačne, od júla 2013 do júna 2014 vo výške 58,30 eur mesačne a za celé obdobie užívania náklady na elektrinu predstavovali 1.069,30 eur.

Náklady na plyn za obdobie od júna 2012 do júna 2013 boli vo výške 9 eur mesačne. Za obdobie od júla 2013 do júna 2014 vo výške 11 eur mesačne a za celé obdobie užívania bytu žalovanými tieto náklady predstavovali 229 eur.

Náklady na internet a telefón boli od júna 2012 do júna 2013 vo výške 38,50 eur mesačne, za obdobie od júla 2013 do júna 2014 vo výške 38,50 eur mesačne. Za celé obdobie užívania bytu žalovanými tieto náklady boli vo výške 886 eur.

Náklady na televíziu boli mesačne od júna 2012 do júna 2014 vo výške 9,50 eur mesačne, teda za celé obdobie tieto náklady boli vo výške 218,05 eur.

Náklady na smeti boli 40 eur mesačne za obdobie od júna 2012 do júna 2017. Za celé obdobie užívania bytu žalovanými tieto náklady boli vo výške 77 eur.

Prvoinštančný súd zistil, že všetky tieto náklady boli žalobcami uhradené. Celkovo náklady spojené s užívaním bytu žalovanými po zohľadnení všetkých nedoplatkov a preplatkov boli 6.978,47 eur. Z predložených dokladov vyplýva, že žalovaní uhradili celkovo žalobcom 6.434 eur (v roku 2012 sumu 1.855 eur, v roku 2013 sumu 3.209 eur, v roku 2014 sumu 1.370 eur).

Výzvou zo dňa 30.6.2014 žalobcovia vyzvali žalovaných na zaplatenie 553,06 eur a stanovili dodatočnú lehotu na plnenie 10 dní. Táto lehota uplynula 11.7.2014. Žalovaní dlh neuhradili.

Prvoinštančný súd vychádzal z ust. § 685 ods. 1, § 686 ods. 1, § 696, § 710 ods. 3 Občianskeho zákonníka, ďalej vychádzal z ust. § 39, § 37 ods. 1, § 451 ods. 1, 2, § 457, § 458 ods. 1 Občianskeho zákonníka a pokiaľ sa týka úrokov z omeškania, aplikoval ust. § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka a § 3 ods. 1 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z.

Zistil, že strany sporu mali dohodnuté nájomné vo výške 265 eur mesačne bez rozlíšenia, aká časť pripadá na nájomné a aká na úhradu za plnenia spojené s užívaním bytu, prípadne iné plnenia predpokladané touto zmluvou. Zmluva o nájme je v tomto rozsahu neurčitá a takto dojednaný spôsob

úhrady je v rozpore s § 686 ods. 1 Občianskeho zákonníka, a preto posúdil túto zmluvu o nájme ako neplatný právny úkon.

Žalobcovia si v konaní uplatnili voči žalovaným nárok na zaplatenie 1.088,27 eur ako nedoplatok za vyúčtovanie platieb spojených s užívaním bytu za rok 2013 vo výške 553,06 eur a za prvý polrok roku 2014 vo výške 534,57 eur.

Žalovaní predmetný byt reálne užívali od júna 2012 do 7.6.2014. Za uvedené obdobie zaplatili žalobcom 6.434 eur. Celkové náklady podľa prvoinštančných zistení boli vo výške 6.978,47 eur, a preto rozdiel v skutočne zaplatenej sume a reálnych nákladoch predstavuje 544,47 eur, ktorú čiastku uhradili žalobcovia. Na strane žalobcov preto vznikla majetková ujma, ktorá sa rovná výške bezdôvodného obohatenia žalovaných, za ktorých plnili za spotrebované energie. Tento majetkový prospech žalovaných predstavuje 544,47 eur, ktorú sumu sú povinní vydať žalobcom, pretože na strane žalovaných došlo k bezdôvodnému obohateniu.

Prvoinštančný súd sa vysporiadal aj v priebehu konania tvrdenými okolnosťami, že žalovaní mali zaplatiť žalobcom navyše ešte finančné prostriedky vo výške 218,50 eur za televíziu, pričom navyše z tejto sumy zaplatili 44,53 eur, a preto nie sú povinní žalobcom zaplatiť žiadnu sumu.

Prvoinštančný súd dospel k záveru, že svoje tvrdenia žalovaní žiadnym spôsobom nepreukázali, aj keď im svedčilo dôkazné bremeno. Žalobcovia uvedené tvrdenia popreli.

Žalovaní boli procesne zodpovední za preukázanie svojho tvrdenia. Pokiaľ svoje tvrdenia žalovaní nepreukázali, dostali sa do dôkaznej núdze a dôkazné bremeno neunesli. Neunesenie dôkazného bremena žalovanými nemôže ísť na ujmu žalobcom. Povinnosť žalovaných bolo nielen tvrdiť určité okolnosti, ale aj ich preukázať, čo sa nestalo.

Preto prvoinštančný súd považoval nárok žalobcov za čiastočne dôvodný vo výške 544,47 eur.

Žalovaní sa dostali do omeškania s plnením dlhu, pričom prvoinštančný súd považoval toto omeškanie za dôvodné v rozsahu sumy 8,59 eur ako nedoplatku za vyúčtovanie v roku 2013 od 10.7.2014 podľa predžalobnej výzvy s poskytnutím 10-dňovej lehoty na plnenie.

Za kvalifikovanú výzvu na zaplatenie nedoplatku za vyúčtovanie za rok 2014 súd považoval doručenie uznesenia o zmene žaloby zo dňa 3.6.2016 dňa 14.6.2016. Žalovaní sa dostali do omeškania 15.6.2016, za toto obdobie ich zaviazal na úhradu úrokov z omeškania z titulu nedoplatku za rok 2014.

Vo zvyšnej časti prvoinštančný súd žalobu ako nedôvodnú zamietol.

O trovách konania prvoinštančný súd rozhodol podľa § 251, § 255 ods. 2 a § 255 ods. 1 CSP, s použitím § 262 ods. 1, 2 CSP. Prvoinštančný súd čiastočne žalobe vyhovel čo do sumy 544,47 eur a čiastočne nárok zamietol čo do sumy 543,80 eur. V tomto konaní strany sporu mali úspech zhruba rovnaký, a preto rozhodol tak, že žiadna zo strán sporu nemá právo na ich náhradu.

5. Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podali odvolanie žalovaní. Žalovaní v odvolaní namietali, že v danom prípade existuje odvolací dôvod vyplývajúci z ust. § 365 ods. 1 písm. f/ a h/ CSP. Konajúci súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, nakoľko do nákladov v súvislosti s užívaním bytu, ktoré uhradili žalobcovia, zahrnul aj poplatok za televíziu v celkovej výške 218,50 eur a internet v celkovej výške 886 eur, ktorý v skutočnosti po celé sporné obdobie hradili žalovaní v hotovosti k rukám žalobcov v 1/ a 2/ rade. Túto sumu mal konajúci súd zohľadniť v prospech žalovaných a o túto sumu ponížiť konečnú výšku plnenia, na ktoré zaviazal žalovaných. Na preukázanie tvrdení žalovaných súd nevykonal žiadne dokazovanie.

Preto žiadali, aby odvolací súd vyhovel odvolaniu v celom rozsahu a rozsudok zrušil a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a rozhodnutie. V prípade, že dospeje k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné potvrdiť, žiadali, aby žalovaným súd povolil uhradiť sumu vo výške 544,47 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,15 % ročne zo sumy 8,59 eur od 11.7.2014 do zaplatenia a zo sumy 469,23 eur od 15.6.2016 do zaplatenia vo forme splátok, nakoľko žalovaný v 1/ rade je momentálne nezamestnaný a žalovaná v 2/ rade je na materskej dovolenke a úhrada celej dlžnej sumy by bola pre ich rodinu likvidačná.

6. K odvolaniu žalovaných zaujali písomné stanovisko žalobcovia. Uvedli, že žalovanými nepodložené tvrdenia o úhradách platieb priamo žalobcom za ďalší príjem televízneho signálu a internetu nezodpovedajú skutočnosti, keďže počas prenájmu bytu uhradili žalovaní žalobcom iba dohodnutú mesačnú sumu. Žiadne iné platby nad rámec tejto dohodnutej sumy nikdy žalobcom uhradené žalovanými neboli. Ani počas tohto konania žalovaní nikdy netvrdili, že v tejto súvislosti akúkoľvek sumu uhradili žalobcom, ani súdu nepredložili žiaden doklad o existencii takých platieb, a ani nepožadovali vykonať v tomto smere akékoľvek dokazovanie. V dohodnutej sume bola zahrnutá aj platba za televíziu a internet. Žalobcovia neprenajímali byt s úmyslom zárobku, ale prenajali ho v rámci susedskej

výpomoci, preto odmena zahrňovala iba platby, ktoré žalobcovia za daný byt mesačne alebo ročne skutočne uhradili. Ak si žalovaní počas užívania bytu zabezpečili zmluvne cez iného operátora ďalší príjem televízneho signálu a internetu, tak to urobili mimo vedomia žalobcov a je to iba ich záväzok. Odvolanie žalovaných považovali žalobcovia za účelové.

7. K vyjadreniu žalobcov zaujali písomné stanovisko žalovaní. Žalovaní vo vyjadrení uviedli, že zotrávajú na skutočnostiach a dôvodoch odvolania proti napadnutému prvoinštančnému rozsudku. Žalobcovia vo vyjadrení neuviedli žiadne nové skutočnosti, ktoré by bolo potrebné osobitne reagovať, a preto v plnom rozsahu odkazujú na obsah podaného odvolania. Žiadali, aby odvolací súd odvolaniu v plnom rozsahu vyhovel.

8. Odvolací súd v rámci kompetencií vyplývajúcich z ust. § 34 CSP preskúmal napadnutý rozsudok prvoinštančného súdu podľa zásad uvedených v § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania podľa § 385 CSP a contrario a zistil, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je správne.

9. Žalovaní v odvolaní namietali, že prvoinštančný súd v napadnutom rozsudku dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. Ide o odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. f/ CSP. Súdna rozhodnutie trpí skutkovými vadami, ak bol nesprávne vytvorený jeho skutkový základ. Táto nesprávnosť môže byť spôsobená buď chybným vyhodnotením návrhov na vykonanie dokazovania, alebo nesprávne vyhodnotenými vykonanými dôkazmi, alebo nesprávnosťou postupu alebo záverov pri ostatných spôsoboch vytvárania skutkového základu, prípadne je tu predpoklad „dotvorenia“ skutkového stavu ďalšími prípustnými prostriedkami procesnej obrany či prostriedkami procesného útoku.

Z obsahu spisového materiálu vyplýva, že prvoinštančný súd vykonal všetky relevantné dôkazy, ktoré sa vzťahujú k prejednávanej veci a ktoré navrhli strany sporu na preukázanie svojich tvrdení. To, že niektoré tvrdenia pred prvoinštančným súdom zostali nepreukázané, vyplýva aj z dôvodov napadnutého rozhodnutia, kedy prvoinštančný súd náležitým spôsobom vysvetlil, že takéto tvrdenia nie je možné pričítať na ľarchu žalobcov, keďže žalovaní ich v rámci svojej procesnej obrany nepreukázali a tým sa dostali do dôkaznej núdze, resp. neunesli dôkazné bremeno.

Z vykonaných dôkazov, ktoré prvoinštančný súd správne a správnym postupom vykonal bol aj náležitým spôsobom ustálený skutkový stav, ktorý je pre odvolací súd záväzný podľa § 383 CSP. V danom prípade neexistujú zákonné dôvody pre to, aby sám súd dotváral skutkový stav a tak napomáhal sporovým stranám uniesť dôkazné bremeno. Predmetné konanie nie je konaním so slabšou zmluvnou stranou.

10. Žalovaní v odvolaní tvrdili aj odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. h/ CSP, podľa ktorého rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Nesprávne právne posúdenie veci predstavuje právnu vadu rozhodnutia a tento dôvod je naplnený v prípade, pokiaľ na zistený skutkový stav súd 1. neaplikoval príslušnú právnu normu, 2. aplikoval nesprávnu právnu normu, 3. obsah správnej právnej normy nesprávne interpretoval, alebo 4. správne zvolenú a správne interpretovanú právnu normu nesprávne aplikoval.

Žalovaní v odvolaní neuviedli, v čom považujú rozhodnutie prvoinštančného súdu za nesprávne právne posúdené. Odvolací súd v rámci svojich kompetencií viazaný odvolacími dôvodmi nezistil žiadne okolnosti, ktoré by zaťažovali konanie prvoinštančného súdu odvolacím dôvodom podľa § 365 ods. 1 písm. h/ CSP.

11. Je potrebné uviesť, že okolnosti úhrady nákladov za televíziu, internet prvoinštančný súd v svojom rozhodnutí skúmal a vyhodnotil, konkrétne sa týmito nákladmi zaoberal v bode 10 napadnutého rozsudku.

Námietkou, že žalovaní zaplatili žalobcom navyše oproti poskytnutej sume za užívanie bytu ešte aj náklady v súvislosti s využívaním televízie a internetu, prvoinštančný súd považoval za nedôvodnú a nepreukázanú žalovanými. Súdna nemôže vykonávať dôkazy na tvrdenia žalovaných tak, ako to v odvolaní namietali žalovaní. V bode 22 napadnutého prvoinštančného rozsudku a v bode 23 tohto rozsudku prvoinštančný súd správne vysvetlil, že za preukázanie svojich tvrdení zodpovedajú strany sporu. Pokiaľ sa strany sporu dostanú do situácie, že ich tvrdenie ostane nepreukázané, hodnotí sa tento procesný stav ako neunesenie dôkazného bremena, čo sa v danej veci stalo aj žalovaným. V odvolacom konaní nie je úlohou odvolacieho súdu vykonávať dôkazy na základe tvrdení žalovaných a na základe okolností, ktoré by súd mal pripočítavať v ich prospech, pokiaľ sami v prvoinštančnom konaní neboli

dostatočne procesne aktívni a pokiaľ prvoinštančný súd sa nedopustil vážneho pochybenia, ktoré by mohlo byť pripočítané na ich ujmu.

Preto závery prvoinštančného súdu, ktoré sa dotýkajú neunesenia dôkazného bremena práve tejto odvolacej námietky žalovaných považuje odvolací súd za nedôvodné.

12. Preto odvolací súd napadnutý rozsudok prvoinštančného súdu podľa § 387 ods. 1, 2 CSP ako správny potvrdil.

13. Pokiaľ žalovaní žiadali v prípade potvrdenia rozsudku prvoinštančného súdu poskytnúť im výhodu splátok na úhradu uvedeného dlhu, platí, že podľa § 232 ods. 3 CSP, lehota na plnenie je 3 dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu.

Žalovaní tvrdili, že výhoda splátok sa vzťahuje na nich z dôvodu, že žalovaný v 1/ rade je momentálne nezamestnaný a žalovaná v 2/ rade je na materskej dovolenke a úhrada dlžnej sumy by bola pre nich likvidačná.

Žalovaní uvedené okolnosti netvrdili pred prvoinštančným súdom, uvedené okolnosti žiadnym spôsobom nepreukázali.

Pred odvolacím súdom, ako odvoláciu námietku pre prípad potvrdenia rozsudku prvoinštančného súdu, opäť len uvedené okolnosti tvrdili. O tom, že žalovaný v 1/ rade je nezamestnaný, nepredložili súdu žiaden doklad. Nepredložili doklad ani o tom, že žalovaná je toho času na materskej dovolenke a ich majetkové a sociálne pomery sú súdu neznáme. Pokiaľ žalovaní svoje pomery žiadnym spôsobom odvolaciemu súdu, a to ani dodatočne, po podaní odvolania, nepreukázali, odvolací súd nie je oprávnený na tieto okolnosti prihliadať a sám vykonať dôkazy. Zásadne platí trojdňová paričná lehota na plnenie, ktorá sa vzťahuje na každé plnenie určené v rozsudku. Preto nebol dôvod zo strany odvolacieho súdu poskytnúť žalovaným výhodu splátok, pokiaľ sami dôvod na túto výhodu nepreukázali.

Preto aj v tejto časti rozhodnutie prvoinštančného súdu je správne spolu s výrokom o trovách konania.

14. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP a § 262 ods. 1, 2 CSP. V odvolacom konaní žalobcovia boli v rozsahu odvolania úspešnou stranou sporu, preto im v tomto rozsahu patrí nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Za trovy konania zodpovedajú v plnom rozsahu žalovaní, ktorí výšku trov konania uhradia žalobcom po právoplatnosti rozhodnutia, ktoré vydá prvoinštančný súd.

15. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Podľa § 420 CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 421 ods. 1 CSP, dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa § 421 ods. 2 CSP, dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Podľa § 423 CSP, dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Podľa § 424 CSP, dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 427 ods. 1 CSP, dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 427 ods. 2 CSP, dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

Podľa § 428 CSP, v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa § 429 ods. 1 CSP, dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa § 429 ods. 2 CSP, povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.